

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ & ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 4 Οκτωβρίου 2015

ΕΚΛΟΓΗ- ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ

Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων εξελέγη ο κ. Νικόλαος Βούτσης. Από τη μυστική ψηφοφορία που διεξήχθη σήμερα επί του συνόλου των βουλευτών της Εθνικής Αντιπροσωπείας, προέκυψε ότι η υποψηφιότητα του Βουλευτή κ. Νικολάου Βούτση έλαβε 181 ψήφους. Κατά την καταμέτρηση βρέθηκαν επίσης 113 ψηφοδέλτια λευκά και 3 άκυρα, σε σύνολο 297 βουλευτών που ψήφισαν.

Αμέσως μετά την εκλογή του, ο Πρόεδρος της Βουλής απηύθυνε την ακόλουθη ομιλία:

Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές,

Εμείς, άντρες και γυναίκες, εκλεγμένοι βουλευτές της Βουλής που προέκυψε από τη λαϊκή ετυμηγορία της 20ης Σεπτέμβρη, πρέπει να αναλογιστούμε την ιστορικότητα της πυκνής σε γεγονότα πολιτικής περιόδου που διανύουμε. Το εύρος των πολλαπλών διεθνών και ευρωπαϊκών οριζόντων μέσα στους οποίους πρέπει, έχουμε επιλέξει, να επιλυθούν τα μεγάλα προβλήματα και να επουλωθούν οι πληγές που η κρίση χρέους και οι πολιτικές που εφαρμόστηκαν κληροδότησαν στη χώρα και τον λαό μας.

Πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες και υποχρεώσεις που απορρέουν και που μας αφορούν μέσα σ' αυτή τη συγκυρία. Ως επιμέρους κομματικά σύνολα, ως άτομα, αλλά και εν συνόλω ως Βουλή των Ελλήνων, κατά το Σύνταγμα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε και να υποβαθμίζουμε, αντίθετα να αξιοποιήσουμε, το γεγονός ότι μέσα σε ένα 9μηνο ο λαός μας κλήθηκε τρεις φορές να γνωμοδοτήσει, να διαμορφώσει συσχετισμούς και να επιλέξει πολιτικές σε σταυρικά ερωτήματα και μέσα σε οριακές καταστάσεις στις οποίες βρέθηκε η χώρα.

Η συνομολόγηση της νέας δανειακής συμφωνίας τριετούς διάρκειας με τα προαπαιτούμενα, αλλά και η υποχρέωση να συζητηθεί και να ρυθμιστεί το μη βιώσιμο, κατά κοινή ομολογία, χρέος της χώρας, όπως και οι ενδιάμεσες αξιολογήσεις αποτελούν το πλαίσιο των προφανών δεσμεύσεων αλλά και της εφαρμογής αντίρροπων πολιτικών υπέρ των κοινωνικά ασθενέστερων. Πλαίσιο μέσα στο οποίο η κυβέρνηση έχει διαμορφώσει και θα παρουσιάσει από αύριο κιόλας στις Προγραμματικές της Δηλώσεις.

Η Βουλή καλείται να έχει τη δικιά της συμβολή, να πυκνώσει και να δώσει ακόμα πιο ουσιαστικό περιεχόμενο στην κοινοβουλευτική διπλωματία, να θέσει προς αξιοποίηση προς την κυβέρνηση, που έχει την ευθύνη για την άσκηση πολιτικής, προβληματισμούς και συμπεράσματα που θα είναι χρήσιμα μέσα στη δύσκολη και διαρκή διαπραγμάτευση τόσο της συμφωνίας όσο και του μείζονος θέματος του χρέους. Η νομοθέτηση, επίσης, θα ακολουθεί πιστά τις επιταγές του Κανονισμού της Βουλής μέσα από τη συναινετική δημιουργική εφαρμογή των διαδικασιών. Χωρίς τυπολατρίες αλλά και με την, κατά το δυνατόν, αποφυγή εκτάκτων καταστάσεων.

Η ελληνική Βουλή μπορεί και πρέπει να γίνει ένα διαρκές και ζωντανό εργαστήριο νομοθετικής δημιουργίας που θα προσλαμβάνει ευθέως τις παραγωγικές, κοινωνικές και πολιτικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας και θα τις εκλογικεύει χωρίς να τις παραποιεί. Γι' αυτό θα πρέπει να ενισχυθεί η ουσιαστική και αδιαμεσολάβητη διασύνδεση του κοινοβουλευτικού με το κοινωνικό σώμα, να διευρυνθούν οι χρόνοι και τα εργαλεία διαβούλευσης.

Εμείς, ως Βουλή των Ελλήνων, στη νέα περίοδο μπορούμε να έχουμε τη φιλοδοξία, να εργαστούμε με συνέπεια, ώστε κατά τη διάρκεια της

τετραετούς θητείας αυτής της Βουλής, και πολύ πιο έγκαιρα από τη λήξη της, να έχει κλείσει οριστικά και τυπικά αυτός ο πολυετής τελικά κύκλος μνημονιακών δεσμεύσεων και πολιτικών που οδήγησαν σε εκτεταμένη φτωχοποίηση, ανεργία, σε βάθεμα των κοινωνικών ανισοτήτων.

Δυστυχώς, αρκετές φορές δεν φαίνεται να συνειδητοποιούν κάποιοι ανάμεσά μας ότι οι αποφάσεις που παίρνουμε εδώ μέσα συνήθως επηρεάζουν καθοριστικά τη ζωή χιλιάδων ανθρώπων και το ίδιο το μέλλον των παιδιών μας και της χώρας. Όχι μόνο πρέπει να εργαζόμαστε λοιπόν με τη συνείδηση της ευθύνης και το πρόταγμα της κοινωνικής ευαισθησίας, αλλά θα πρέπει να αποκλείσουμε κιόλας απολύτως όλες τις διαδικασίες και τις σκοτεινές διαδρομές που αναπαράγουν στοιχεία διαφθοράς, διαπλοκής, πολιτικού χρήματος και επιλεκτικής νομοθέτησης για την ενίσχυση ή την απαλλαγή ισχυρών οικονομικών συμφερόντων.

Η Βουλή έχει θεσμοθετημένες διαδικασίες μέσω των οποίων δυνητικά ασκείται αυστηρός έλεγχος, μπορούν να ενεργοποιούνται προληπτικές ασφαλιστικές δικλίδες ή και μπορούν να εξετάζονται μέχρι και το στάδιο της δικαστικής παραπομπής πολιτικά πρόσωπα ή και ολόκληρες υποθέσεις συμβάσεων, προμηθειών, λιστών όπως αυτής της λεγόμενης «Λαγκάρντ», εξοπλιστικών προγραμμάτων κ.ά. Η Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας, η Επιτροπή Πόθεν Έσχες, η Επιτροπή για τις Διοικήσεις των ΔΕΚΟ και βέβαια η Διάσκεψη των Προέδρων έχουν θωρακιστεί, όπως άλλωστε και οι Εξεταστικές Επιτροπές για επιμέρους ζητήματα τα οποία θα αποφασίσει εκ νέου, ή για πρώτη φορά, η παρούσα Βουλή, έτσι ώστε να ασκήσουν αποτελεσματικά το έργο τους.

Βεβαίως η ελληνική δικαιοσύνη και η κυβερνητική πρωτοβουλία έχουν τον πρώτο λόγο ώστε να ανοίξουν και να διαλευκανθούν υποθέσεις διαφθοράς και διαπλοκής. Εμείς από την πλευρά μας, ως Βουλή, δεν θα πρέπει να απεκδυόμαστε της ευθύνης για τον ορισμό με ευρείες συναινέσεις, κατά το Σύνταγμα, των Ανεξαρτήτων Αρχών, για τον ορισμό διοικήσεων ΔΕΚΟ, για τον ετήσιο έλεγχο όλων των Αρχών και των διοικήσεών τους, για τη διενέργεια πραγματικών και αυστηρών ελέγχων στο πόθεν έσχες, για την αυστηρή τήρηση της διαδικασίας σχετικά με την άρση των ασυλιών μέσω της προστασίας και μόνον του

βουλευτή στην απρόσκοπτη άσκηση του λειτουργήματός του, για την ταχεία διεκπεραίωση των δικογραφιών που αποστέλλονται στη Βουλή.

Κυρίως, όμως, θα πρέπει να εξηγηθούμε, γιατί η κοινωνία το ζητάει και οι πολίτες το απαιτούν, ότι σε όλες τις υποθέσεις που προληπτικά ή όπως αλλιώς άπτονται θεμάτων που αφορούν στο δημόσιο συμφέρον και την ενδεχόμενη συμμετοχή πολιτικών προσώπων σε σκάνδαλα δεν επιτρέπεται να μένουμε στην επιφάνεια και στη δημιουργία πολιτικών εντυπώσεων με γόνιμες ή και άγονες πολιτικές αντιπαραθέσεις. Θα πρέπει να υπάρχουν συγκεκριμένα τεκμηριωμένα συμπεράσματα που θα οδηγούν στην απόδοση ευθυνών ενώπιον των αρμοδίων οργάνων της δικαιοσύνης. Δεν πρέπει να μένουμε σκιές και υπόνοιες για ανοχή και συνδιαλλαγή και είναι απολύτως ώριμο το αίτημα του αποκλεισμού από άλλες συμβάσεις ή δουλειές του δημοσίου εταιρειών που εμπλέκονται σε σκάνδαλα.

Όταν λέμε ότι θέλουμε η Βουλή να αναβαθμιστεί, να γίνει πιο ζωντανή, πιο δημιουργική και ανοικτή στους πολίτες θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι βασική προϋπόθεση είναι να αντιστοιχηθεί σε όλες τις λειτουργίες και τις δράσεις της με τους σημερινούς προβληματισμούς μέσα στην κοινωνία και με την ανάδειξή τους. Μόνο έτσι θα μπουν στο κέντρο της προσοχής και θα λυθούν, μεγάλα και μικρότερα κοινωνικά προβλήματα ή και θέματα που αφορούν στη συνεχή διεύρυνση των ατομικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, την παραγωγική ανασυγκρότηση στην οικονομία και βέβαια την περιβαλλοντική προστασία.

Ως προς αυτόν τον στόχο λοιπόν, θα πρέπει να πολλαπλασιαστούν οι διαβουλεύσεις -στο πλαίσιο ή και ανεξάρτητα της τρέχουσας νομοθετικής διαδικασίας- με τους φορείς, με ομάδες πολιτών, με κοινωνικές συλλογικότητες.

Επίσης, το Ίδρυμα της Βουλής μπορεί να διαδραματίσει ρόλο, πέραν της θετικής εμπειρίας μέσω της ανάδειξης σημαντικών ιστορικών στιγμών και προσωπικοτήτων στον ιδιαίτερο κοινωνικό και πολιτικό τους χρόνο, με τη διοργάνωση συγκροτημένων συζητήσεων για προβληματισμό σε κορυφαία ζητήματα με διεθνή μάλιστα διάσταση. Δεν μπορεί να αγνοούμε ή να παραγνωρίζουμε την σπουδαιότητα της αντιπαραθέσης που διεξάγεται για κρίσιμα καυτά θέματα όπως π.χ. αυτό των σύγχρονων προσφυγικών-μεταναστευτικών ροών από τις εμπόλεμες

ζώνες προς την Ευρώπη, ή το μείζον θέμα της αμφιλεγόμενης και προβληματικής Διατλαντικής Συμφωνίας Εμπορίου και Επενδύσεων (ΤΤΙΡ) ή αυτό των αυξανόμενων αποσταθεροποιητικών τάσεων στην ευρύτερη γεωστρατηγική περιοχή μας.

Με την ευκαιρία πρέπει να επισημάνουμε ότι πρέπει να ανοίξουν οι πόρτες και να δοθούν ευκαιρίες σε νέους επιστήμονες, στο τεράστιο αυτό δυναμικό της χώρας μας. Σε όσους και όσες δεν έχουν ακόμη πάρει τον δρόμο για το εξωτερικό και που μένουν με τεράστιες προσπάθειες στη χώρα μας για να συνεχίσουν το επιστημονικό, ερευνητικό και διδακτικό τους έργο. Γιατί η Βουλή που ονομάζεται και «ναός της δημοκρατίας» θα πρέπει να υλοποιήσει την ιδέα ενός «μουσείου της δημοκρατίας» στη χώρα όπου γεννήθηκε, δεν θα πρέπει όμως να φαντάζει στα μάτια των νέων ανθρώπων και εν προκειμένω των επιστημόνων ως ένα μαυσωλείο.

Στην ίδια προσπάθεια ενός γενναίου ανοίγματος στην κοινωνία, τον πολιτισμό, τα σύγχρονα προβλήματα μπορεί να γίνει πολύτιμη η συμβολή του Καναλιού της Βουλής. Πέραν της αναμετάδοσης των εργασιών της Βουλής, μπορεί να αναβαθμιστεί και να εξορθολογιστεί η λειτουργία του Καναλιού με στόχο την αμεσότητα στην προσέγγιση προβλημάτων και κοινωνικών ομάδων, την ανάδειξη θεματικών και θεωρητικών διεργασιών, την υποστήριξη πλήθους δραστηριοτήτων και πρωτοβουλιών της κοινωνίας των πολιτών.

Ίσως είναι περιττό να πούμε, αλλά δεν πρέπει να αφήνουμε περιθώριο για παρεξηγήσεις, ότι η Βουλή –με τις πολυσχιδείς δραστηριότητες και τις θεματικές που μπορεί να αναπτύξει- δεν πρέπει να δίνει την εντύπωση ότι υποκαθιστά φορείς, λειτουργίες, κινηματικές και πολιτικές δράσεις, πολιτιστικές και μηντιακές λειτουργίες. Δεν είμαστε καναλάρχες, δεν είμαστε ΜΚΟ, δεν είμαστε ινστιτούτα, ούτε δομές αλληλεγγύης και κοινωνικής δικτύωσης.

Η Βουλή με τους οργανισμούς και τις λειτουργίες της, πέραν της καθαυτής άσκησης της νομοθετικής εξουσίας, μπορεί και πρέπει να είναι αρωγός και θετικό υπόδειγμα για την παραγωγή ήθους, ύφους, αξιών αλληλεγγύης και ανθρωπιάς. Ανάδειξης εν τέλει προβληματισμών και ανθρώπων, που είναι το μεγάλο πλήθος των συμπολιτών μας, που βρίσκονται αυτοί και τα προβλήματά τους στην αθέατη πλευρά της κοινωνίας, της πολιτικής, και σε έναν βαθμό πέραν των κυβερνητικών

και κομματικών προτεραιοτήτων. Μια διαδικασία που απαιτεί, ιδιαίτερα μέσα στην κρίση, που συνέτριψε προσδοκίες, ελπίδες και εστίες δημιουργίας την ειλικρίνεια και τη σεμνότητα, δηλαδή εν τέλει ένα ανθρώπινο πρόσωπο της πολιτικής.

Δεν πρέπει ούτε μία στιγμή να παραβλέπουμε ότι η κρίση προκάλεσε ακραία ψυχική κακοποίηση προσωπική και συλλογική. Έφερε στην επιφάνεια απόγνωση, ανήμπορη οργή, άλογο φόβο που συνδυάστηκαν με τη συμπίεση της σκέψης από τη μιντιακή καταιγίδα περί «μονοδρόμων» λύσεων και από τα συμπτώματα κοινωνικού αυτοματισμού που αποσαθρώνουν τον κοινωνικό ιστό.

Η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, οι νέοι επιστήμονες έχουν πολλά ερωτηματικά -που μέσα στην κρίση είναι απολύτως εύλογα- σχετικά με την αποτελεσματικότητα, τη λειτουργία, αλλά και τα οικονομικά της Βουλής και των Βουλευτών. Υπάρχει μεγάλο περιθώριο, μέσα από μία μελετημένη αναδιάρθρωση και τομές στη λειτουργία, να προκύψουν πολύ καλύτερα αποτελέσματα, με θετικές επιπτώσεις και στην εξοικονόμηση πόρων.

Είναι απολύτως ώριμο το ζήτημα της συμπερίληψης όλων των λεγόμενων Ειδικών Κανονισμών στο πλαίσιο του γενικού Κανονισμού της Βουλής και η άρση των υπάρχουσών διακρίσεων και ιδιότυπων σχέσεων που είχαν δημιουργηθεί.

Είναι απολύτως ώριμη επίσης η οργάνωση της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε όλες τις υπηρεσίες και σε όλους τους τομείς της καθημερινότητας και του κοινοβουλευτικού έργου. Είναι ακόμη επιτακτική ανάγκη αυτή η αναβάθμιση να επεκταθεί και στις σχέσεις με τους πολίτες με την οργάνωση ειδικής υπηρεσίας και εξωτερικού γραφείου, ενός είδους ΚΕΠ της Βουλής, για την άμεση πρόσβαση σε ό,τι ζητούν.

Μέσω της αναδιάρθρωσης των οργανογραμμάτων ώστε να ανταποκρίνονται σε πραγματικές ανάγκες και σε πραγματικά μεγέθη, θα γίνει δυνατή και η αποκατάσταση ισότιμων όρων στις συνθήκες και τις σχέσεις εργασίας όλων των εργαζομένων στη Βουλή. Κανείς δεν πρέπει να έχει ή να του δημιουργηθεί αίσθημα ανασφάλειας. Όλοι και όλες όμως πρέπει να συμβάλλουν ώστε η ισοτιμία, η ισονομία και η πραγματική αξιολόγηση της δουλειάς τους να αποτελούν κίνητρα και

αξίες αδιαπραγμάτευτες. Να τελειώσουν τα πελατειακά συστήματα και οι διακρίσεις, οι προνομιακές και επιλεκτικές καταστάσεις, που υπονομεύουν πέραν των άλλων και τις συναδελφικές σχέσεις των εργαζομένων.

Η Βουλή, αντί να υστερεί φανερά, θα πρέπει να είναι στην πρώτη γραμμή στη μεγάλη προσπάθεια που θα ενταθεί για μια σύγχρονη, αποτελεσματική διοικητική μεταρρύθμιση με κριτήρια αξιοκρατίας, εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος και βεβαίως διασφάλισης των εργασιακών συνθηκών, των δικαιωμάτων και των μισθολογικών απολαβών των λειτουργών του δημοσίου. Προϋπόθεση είναι βέβαια η συνεχής εσωτερική αξιολόγηση δομών, υπηρεσιών, αρμοδιοτήτων και στοχοθεσίας στις λειτουργίες της.

Πρέπει να σταματήσει το απαράδεκτο καθεστώς της «ενοικίασης» εργαζομένων και των εργολαβιών πάνω στις εργασιακές σχέσεις. Να αντιμετωπιστούν ριζικά οι γενικευμένες επισφάλειες που δημιουργούνται από την διαιώνιση συμβάσεων ορισμένου χρόνου, να καταργηθεί το καθεστώς της συστηματικής ανάθεσης σε εξωτερικές εταιρείες «φιλέτων» του δημοσίου και εν προκειμένω της Βουλής. Νομίζω το μήνυμα είναι πάρα πολύ σαφές. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν να χάσουν από την οριστική ρύθμιση αυτών των θεμάτων που υποβαθμίζουν το εργασιακό καθεστώς και οδηγούν σε απαξίωση τη δουλειά τους και σε φαινόμενα κοινωνικού αυτοματισμού απέναντι στη Βουλή και τους εργαζόμενους συλλήβδην.

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά των Βουλευτών, όπου είχαν υπάρξει ουσιαστικές μειώσεις στο καθεστώς αποζημιώσεων και επιδομάτων το προηγούμενο διάστημα, θα συζητήσουμε και θα αποφασίσουμε άμεσα, δηλαδή στον τρέχοντα προϋπολογισμό της Βουλής, μέτρα που και η κυβέρνηση είχε εισηγηθεί και προαναγγείλει. Δηλαδή την εξομοίωση του φορολογικού καθεστώτος με όλους τους συμπολίτες μας και μείωση επί του βασικού μισθού με πρόνοια ώστε να μην θιγούν ενδεχομένως αποζημιώσεις π.χ αιρετών που συμπαρασύρονται κατά νόμο.

Το Σύνταγμα της χώρας μας μεριμνά για τους διακριτούς ρόλους των εξουσιών και για τον αυτοτελή ρόλο και την ιδιαίτερη υπόσταση της Βουλής, του προεδρείου της και των θεσμικών λειτουργιών που οργανώνουν τις σχέσεις με την εκτελεστική και με τη δικαστική εξουσία.

Η λειτουργία όλων μας μέσα σε αυτό το πλαίσιο υπεράσπισης των συνταγματικών ορίων και επιταγών οριοθετείται σε δοκιμασμένες σε δύσκολους καιρούς διαδικασίες εξισορρόπησης και σύνθεσης. Είναι η ελάχιστη υποχρέωση και απόδειξη σεβασμού προς το Σύνταγμα και τον ρόλο μας. Είναι το κοινά αποδεκτό πλαίσιο που συμπυκνώνει την αρμονική συνύπαρξη αλλά και την ένταση που αναπτύσσεται ανάμεσα στα πολιτικά κόμματα, τις κινηματικές διαδικασίες, τις πολιτικές και ταξικές αντιπαραθέσεις.

Με αυτήν την έννοια και η προσήλωσή μας στην υπεράσπιση της δημοκρατίας, που κατ' εξοχήν καλούμαστε να υπηρετήσουμε μέσα στη Βουλή, εμπεριέχει ένα ουσιαστικό κοινωνικό περιεχόμενο, εμπλουτίζεται από μια διεθνή, οικουμενική οπτική στον σύγχρονο κόσμο και αποτελεί την καρδιά της έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας. Γίνεται συχνά λόγος για πλημμελή λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος. Το γεγονός ότι η συγκυρία κατέστησε αναγκαία την αποδοχή μίας σειράς εξωγενών δεσμεύσεων έδωσε αφορμή να υψωθούν οι τόνοι για κατάλυση της δημοκρατίας. Οι εκδοχές αυτές δεν είναι μόνο πολιτικά προβληματικές. Είναι και ανιστόρητες και λογικά εσφαλμένες. Από τη μία μεριά, σε μία χώρα όπως η Ελλάδα, προσβάλλεται βάνουσα η συλλογική ιστορική μας μνήμη. Δεν μετασχηματίζεται μόνο η πρόσληψη του παρελθόντος. Από τη στιγμή που μπορεί να ταυτίζεται, ή έστω να συγκρίνεται, η δημοκρατία μας με τις πραξικοπηματικές εκτροπές που γνωρίσαμε ως χώρα, τόσο το παρόν όσο και το μέλλον διαθλώνται μέσα από παραμορφωτικούς καθρέφτες.

Από την άλλη μεριά, είναι σαφές, ότι η εμμονή στην ορθή λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών είναι αναγκαία αλλά όχι επαρκής προϋπόθεση της πολιτειακής μας τάξης. Η δημοκρατία δεν μπορεί από μόνη της να αλλάξει τις δυσμενείς συγκυρίες, ούτε να άρει τις αντιφάσεις της πραγματικότητας. Μπορεί όμως να εγγυηθεί ότι όλες οι υπεύθυνες πολιτικές αποφάσεις θα εξακολουθούν να λαμβάνονται στο αυστηρό πλαίσιο του Συντάγματος και των νόμων με μόνο κριτήριο το γενικό συμφέρον και με δημόσιο έλεγχο πάνω στις διαφαινόμενες συνέπειες. Γι' αυτό και είναι αδιαπραγμάτευτη κατεξοχήν σε τέτοιες περιόδους που οι κίνδυνοι για την χώρα πολλαπλασιάζονται.